

[Ministeren for Grønland.]

jeg har truffet denne beslutning om, at arbejderhøjskolen i Julianehåb bør være en realitet, og det vil jeg stå ved.

Jeg vil også stå ved de tilsagn, jeg har givet om Grønlandsministeriets økonomiske bistand ved udvidelsen af Knud Rasmussenhøjskolen i Holsteinsborg, hvis det er den højskole, vi skal trække ind i billedet.

Så kommer spørgeren ind på en fortrolig drøftelse af en eller anden art, som jeg ikke kender til, men som spørgeren altså kender til. Jeg vil gerne henvise spørgeren til at henvende sig skriftligt med dette indlæg til Grønlandsministeriet, således at jeg med de kompetente myndigheder i Grønland, som jeg plejer, også kan drøfte denne flig af en samtale, der i hvert fald ikke offentligt er indgået i debatten i forhold til mig. Det er vist det, vi kalder ammestuesnak.

Dohrmann (FP):

Jeg er ganske enig med spørgeren i, at det nok mere er LOs og socialdemokratiets interesser, ministeren her varetager, fremfor grønlændernes.

Jeg synes også, det er en besynderlig fremgangsmåde, at ministeren forsøger at pakke det hele sådan lidt ind. Det kan kun have ét formål, og det er at vildlede folketingets medlemmer.

Jeg vil gerne spørge helt konkret: er der i finansåret 1975-76 stillet udlånsmidler eller andre midler til rådighed for bygningen af en LO-højskole i Julianehåb?

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg kan forstå, at hr. Dohrmann og hr. John Haaber mener, at der er et tågeslørlagt foran deres øjne. Det skal jeg naturligvis ikke kunne gå ind i en diskussion om; det afhænger af de øjne, der ser. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at også hr. Dohrmann må vide — hvad jeg tror hr. Dohrmann, som jo er medlem af Grønlandsrådet, må vide — at dette problem har været drøftet, og at der er truffet denne beslutning om, at højskolen kan projekteres, og at den på et senere tidspunkt, men i forlængelse af projekteringen, kan opføres i Julianehåb.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål.

Af *Dohrmann* (FP) til ministeren for offentlige arbejder (22/12 75):

„Finder ministeren det rimeligt, at SAS forhøjer billettaksterne til Grønland, samtidig med at priserne til Norge og Sverige nedsættes med op til 35 pct?“

(Spm. nr. 195).

Begrundelse.

I en skrivelse af 18. december 1975 meddeler SAS, at billetpriserne til de skandinaviske lande — inkl. Finland — nedsættes med op til 35 pct.

På baggrund af dette samt på baggrund af, at SAS med næb og klør forsvarer sit monopol på flyvningen til Grønland, forekommer det aldeles urimeligt, at de skyhøje priser på ruten mellem København og Sdr. Strømfjord gang efter gang bliver forhøjet.

I betragtning af, at et overvældende antal af rejsende mellem Grønland og Danmark får deres udgifter betalt af den danske stat og SAS ikke er et rent dansk foretagende, må dette absolut være en dårlig forretningsmæssig fremgangsmåde.

Det bør også bemærkes, at spørgeren finder det forkasteligt, at lavtlønnede grønlændere er tvunget til at betale urimelige priser på en rute, hvor SAS groft udnytter sit monopol.

Ministeren burde indhente tilbud fra private charterselskaber på beflyvningen af nævnte rute og overveje, om ikke alle var bedst tjent med, at et af disse selskaber fik koncessionen på ruten.

Minister for offentlige arbejder *Niels Matthiasens* svar (14/1 76):

Af spørgsmålet og dets begrundelse fremgår, at hr. Dohrmann har hæftet sig ved, at SAS' billetpriser for rejser til og fra Grønland blev forhøjet i november, og at der kort efter (med virkning fra 1. januar 1976) er indført betydelige rabatter på SAS' ruter mellem de skandinaviske lande.

Jeg vil gerne først gøre opmærksom på, at jeg betragter de nævnte rabatter på de interskandinaviske ruter, som er nyttet til bestemte afgang (,,grønne ruter“), som kommercielt betingede rabatter. SAS' interskandinaviske rutenet må tilpasses såvel SAS' internationale afgang ud fra og ind til